

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv, De Fortitvdine Et Constantia Christiana Libri Tres

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 5. Eadem veritas declaratur heroicâ filij in parentem pietate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49140](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49140)

Hoc inuictæ Heroinæ facinus,
hoc prope scelus amoris, sibi vitam
eripuisse, marito reddidisse: adeo
hic etiam: *Fortis ut mors dilectio.*

§. 5.

*Eadem veritas declaratur heroicâ filij
in parentem pietate.*

Vulgatum illud Philosophi.
Deo, parentibus, ac præce-
ptoribus pares reddere nunquam
possumus.

Deo quidem, cui ut omnia de-
beamus, ita animum quam maxi-
mè, potissimam hominis partem,
& quasi delibatam ex altissimâ illâ,
diuinâque mente portionem.

Parentibus vero, à quibus quod
spiritui affine, & coniunctum est
accipimus, corpus inquam morta-
le, quo immortalis vehitur, & cir-
cumducitur animus.

Denique præceptoribus, à quibus etsi non ducamus *esse*, vt loquuntur Philosophi: at certè haurimus *bene esse*, dum suis illi præceptionibus nos imbuunt, & ad omnem humanitatem erudiunt.

Ex illo seu naturæ, seu rationis debito, fit vt si quando eorum agatur causa, in eâ se totum vel vno gratitudinis nomine impèdere debeat tum parenti filius, tum præptori discipulus: non ita tamen vt solius naturæ censeatur esse molimen illud: sed & virtutis actus, illique aliquando nobilissimus: qualis is esset qui Dei, aut Religionis causa vitam eriperet; cui suppar alius, qui etiam parenti spiritum donaret.

Eo in genere exemplum illustre vidit, stupuitque Hispania. In-
testina

testina diffidia, belliq; motus Castellæ Regem Toletum acciuerat; tum vt tumultus componeret, tum vt inde hostem, qui subitâ inuasionē irruerat, expelleret. Vbi porro foeliciter expulit; ira in ciues versa, è nobilitate nonnulli cæsi, è plebe duo & viginti. In eo numero aurificis filius octodecim annos natus: iuuat illius diei, cædisq; meminisse. Inter eos quos orta seditio crimine inuoluerat, erat Aurifex; vir grandæuus, & octoginta annis maior, ei cū alijs dicta dies vltima, decretumq; capitis supplicium, quod vbi impendere vidit filius, adolescens decem & octo annos natus, qua miseratione, qua pietate in parentem sese Regi illico stitit, & vltro supplicio obtulit. Hic arreçti Aulicorum omnium animi,

&

Molina
de reb.
Hisp.
l. 16.

& futuri euentus expectatione suspensi; pars amare, & mirari grandem in abiectâ fortunâ indolem; pars tantæ caritati veniam etiam vltro dandam arbitrari; pars etiam metuere, ne Regis ira in vindictam præceptis in caput innoxium desereret; Et vero præter expectationem, atque spem desæuijt; nam pro veniâ, quam eximia pietas omnium iudicio meruerat, Rege permutationem cōcedente supplicium subiijt, & ferro caput amisit. Fœdum populo spectaculum, misericordiæ permixtam crudelitatem. Nomina memoriæ subtracta de facto factis constat.

Hic ego te, tuosque manes appello miserande adolescens: quem ei fato natura seruauit, & vna parentis noxa deuouit: hic inquam,

cx

ex te sciscitari velim, quæ ratio, quæ
vis æuo longiore natum immatu-
râ nece præcidit? an in senem op-
timum, & annis grauem miseratio?
an in parentem obseruantia, pie-
tasque? sat scio & hanc, & illam al-
tè tibi insitam fuisse: verum nec
hæc, nec illa animos supplicio, fer-
ro, mortiq; pares fecit; nisi affuisset
germana pietatis soror fortitudo:
ea ex intimis penetralibus in pul-
uerem exciuit; in forum egit; in Iu-
dicis, in Regis oculos, ac sententiã
impulit, vt quod paterno capiti
imminebat supplicium in te ipse
detorqueres, caderesq; ad fortitudi-
dinis aras, nobilissima amoris, ca-
ritatis, pietatis victima, quam ama-
bunt, ac suspicient ætates omnes
longè consequentes. Vt enim ener-

ues animos odisse virtus solet, ita

Valer.
Max.
l. 2.

I

fortes

fortes, atque infractos amare, complecti, posterisque omnibus impensè commendare.

§. 6.

Qui iuuandis pestiferâ lue infectis vltro se deuouet, inter Christianos

Heroes numerandus.

Lib. de
Mart.
per pestem.

HOc argumentū, vt alia pleraque, doctè, fusè, piè tractauit Theophilus Raynaudus Societatis nostræ Theologus, vir variæ eruditionis: ego ex illo, alijsque pauca delibabo, vt mihi, cæterisque animos faciam, ad tam illustre, sanctumque Christianæ caritatis officium vltro votis omnibus expetendum; multa sunt quæ illud arduum, ac difficile probât. Primum ipsa morbi vis, ac ratio, tum mortis genus miserabile, acerbum, omni-
que